

เทศน์อบรมฆราวาส ณ กุฎีหลวงตา สอนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อค่ำวันที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมชาตินั้นคือนิพพานเพียงอยู่ในหัวใจ

มาจากไหน (วัดอาวุธ บางพลัด ครับผม) ท่านชื่อว่าไง (พระมหาประกอบ ครับผม) ผมเคยไปไหมวัดนี้ (ไม่เคยครับผม) อย่างนั่งแท่นมันไม่น่าดู พระที่นั่งในที่ชุมนุมอยู่ในท่ามกลางครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือ มาทำอย่างนี้ดูไม่ได้ จำให้ตึนะ นี่ละธรรมวินัยสอนกันอย่างไร อย่ามาหละๆ หละๆ นะเห็นแล้วมันขวางหูขวางตา นี่รักษารธรรมวินัยมาตั้งแต่วันบวชตลอด ความสวยงามเหมาะสมกับพระรักษาปฏิบัติมาอันนั้นเป็นเรื่องของโลกเขา พวกกันจำเอานะ

มีพระเท่าไรอยู่นั้น (ตอนนี้มีอยู่ ๑๐ รูปครับผม) ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะพระเรา มันจะหละๆ หละๆ ไปหมดเวลานี้ วัดจะกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระจะกลายเป็นมูลเป็นคูไปหมดเพราะความหละหละ เหยียบหัวพระพุทเจ้าไปด้วยการข้ามเกินพระธรรมวินัย นี่ละที่เสีย เสียตรงนี้ มองไปที่ไหนเห็นตั้งแต่ ทั้งเราทั้งท่านทั้งใคร เหยียบหัวพระพุทเจ้าตลอดไปเลย นั่งก็นั่งบนหัว ชีรดหัวไป มันข้ามเกินหลักธรรมวินัยที่เป็นองค์แทนของศาสดา องค์แทนของศาสดาก็คือเป็นศาสดาของเราทั้งหลายนั่นเอง

ให้พากันเคารพหลักธรรมหลักวินัย นั่นละเป็นองค์แทนของศาสดา ถ้าเคารพหลักธรรมวินัย อยู่ที่ไหนก็ตามเสด็จพระพุทธเจ้าหรือเฝ้าพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา ถ้านอกจากนี้ไปแล้วถึงจะแบกคัมภีร์หลังหักก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เรียนมากก็ประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์ มีแต่ความจำเฉยๆ ความจริงไม่มีในใจ หลักธรรมหลักวินัยนั้นคือความจริงออกจากศาสดา ให้พากันจำเอา ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

เห็นพระลูกพระหลานมาผมก็สงสาร เพราะฉะนั้นเห็นระเกะระกะจึงเอาเลย นั่นผมไม่อยากดู อันนี้มันเลอะเทอะมาพอแล้วในโลก ในวงของพระ ในวงพวกเรานักปฏิบัติยังจะมาเห็นอย่างนี้อีกมันดูไม่ได้ ให้พากันจำเอา เทศน์เท่านั้นละ เข้าพากันกราบเสีย นี่พวกญาติโยมก็จะหลังไหลขึ้นมาละ พอใจที่นำทองมาถวาย แล้วท่านเป็นหัวหน้าวัด ให้เข้ฆังวดกวดขันการประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยของพระเถระนะเท่านั้นละฝากไว้

(ลูกศิษย์นำปัจจัยแปดหมื่นกว่าบาทมากราบถวายหลวงตา จากการนำผ้าห่มให้ญาติโยมซื้อถวายพระ) อย่าทำต่อไปนะ ถ้ามีศรัทธาให้เอามา ไม่มีศรัทธาอย่าเอามา อันนี้มันมีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคมอยู่ในนั้น กิเลสแทรกธรรม นี่ภาษาธรรมให้ท่านทั้งหลายฟังเสียนะ เราติดเราวางตามานานแสนนาน วันนี้ก็เห็นพระมานั่งแก๊งๆ ก้างๆ

ก็ใส่เปรี้ยวๆ เลย นี่ละภาษาธรรมไม่เป็นภัยต่อผู้ใด ภาษานี้เป็นคุณทั้งนั้น เป็นธรรมล้วนๆ อะไรระเคระกะชะออกไปล้างออกไป ถึงได้ว่าอันนี้มาขายนั้นแล้วก็ได้เงินนี้มา เราไม่อยากจะรับเงินว่าไง วัดนี้ไม่เคยจำหน่ายขายนั้นขายนี้ เห็นไหมบิณฑบาตได้มาสักเท่าไร กองพะเนินเทินทึก แจกทานไปหมดๆ เลย ของที่ได้มาในนี้เราไม่มีอะไรที่จะกำ ไม่มี แบนตลอดๆ ให้ท่านทั้งหลายจำเอา

นี่ละธรรมเป็นประโยชน์แก่โลก เฉลี่ยเพื่อแผ่ชุ่มเย็นไปหมด ไม่ต้องถามถึงชาติ ชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำประการใด น้ำใจที่แสดงออกมาต่อกันเชื่อมถึงกันทันที สนิทตายใจกันได้ทันที นี่ละธรรมให้พากันจำเอา โอ้ ธรรมดูโลกมันจะดูไม่ได้ จะว่าอะไร พุดออกมาจากหัวอกสักทีเถอะ นี่ปฏิบัติมาตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งถึงบัดนี้สั่งสมความดีงาม ชะล้างสิ่งสกปรกมาตลอดๆ ตั้งแต่วันบวช พุดง่าย ๆ จนมาถึงวันนี้ ๗๒-๗๓ ปีนี้ ละมั้ง ชะล้างๆมา ข้างนอกก็ชะล้างมาตลอด อยู่ในฐานะที่ชะล้างได้ง่าย คือกิริยาอาการ ความประพฤติอย่างไรอันนี้ชะล้างได้ง่ายกว่าภายใน ภายในใจนี้ชะล้างยาก จึงต้องเอาจิตตภาวนาเข้าไปชะล้าง ธรรมดานี้ชะล้างไม่ได้

นี่ชะล้างมาทั้งภายนอกทั้งภายในรวมกันมาเรื่อย ชะล้างมาๆ เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลยชะล้างที่สุดท้ายคือชะล้างหัวใจ เราชะล้างมาตั้งแต่วันบวชก็ฝึกหัดภาวนา เคยเล่าให้ฟัง นี่ละชะล้างหัวใจ ต่อมาพอเรียนจบตามความมุ่งหมาย ที่ว่าเรียนจบแล้วเราจะออกปฏิบัติโดยถ่ายเดียวเท่านั้น แล้วเราก็ออกตามนั้น นั่นละที่นี้ขึ้นเวทีพัดกันเลยกับกิเลส มีแต่ชะล้างจิตใจโดยลำดับ ภายวาทะความประพฤติทุกอย่างมันชะล้างอยู่ตลอดแล้ว เป็นประจำนิสัยของพระ ต้องรักษาอย่างนั้นชะล้างอย่างนั้นมาตลอด

ส่วนจิตใจมันมัวหมองมืดตื้อไม่มีใครมองเห็นกันได้แหละ เราก็พยายามชะล้างเรื่อยมาโดยลำดับลำดับ ตั้งแต่จิตเศร้าหมองมืดตื้อ จูงเข้าทางจงกรมมันร้องแหง็กๆ มันเป็นอย่างไรร้องแหง็กๆ เหมือนจูงหมาใส่ฝน มันไม่ยอมเข้าทางจงกรม เหมือนจูงหมาใส่ฝน มันร้องแหง็กๆ เคยเห็นไหมจูงหมาใส่ฝน ไม่เคยเห็นหรือ ไปจูงดู ไปบ้านเวลาฝนตกจูงหมาออกไปมันจะร้องแหง็กๆ ไหม สอนขนาดละสอนคน

นี่ละเราทำความดีมันฝนๆ ได้พัดกันตลอดเวลาเนะ วันนี้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย เราทำประโยชน์มาให้แก่โลกมานี้ได้ ๕๕-๕๖ ปีนี้แล้ว ทำแบบสมบูรณ์ ไม่ได้มาทำเจ้าของ เจ้าของได้พยายามชำระสะสางมาตั้งแต่พรรษา ๗ จนกระทั่งพรรษา ๑๖ วันที่ ๑๕ วันที่มันเป็นนั้น วันแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๖ ๒๔๙๓ เวลาไปเทียบแล้วเป็นวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ นี่ละชะล้างกันไป ชัดกันไปๆ ตลอดเวลา เป็นตายไม่ได้คำนึง

ที่มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้เวลาปฏิบัติอยู่นั้น นักโทษในเรือนจำเราสมัครเข้าเลยมันไม่ได้ทุกข์ กินข้าววันละสองหนสามหน จักตอกเหลาตอกวันละสี่ห้าเส้น

ฆ่าเวล่ำเวลาพอได้ออกจากเรือนจำ แต่สู้กับกิเลสนี้มันยิ่งกว่าเขาติดคุกในเรือนจำนะ ทุกข์ยากลำบากด้วยความสมัครใจ จะเป็นจะตายนี้บางทีจนกิเลสมันขึ้นภายในจิตใจ เพราะความทุกข์ความทรมานกับเรา นั่งภาวนาฟาดกันเต็มเหนี่ยวๆ เขาขับลำทำ เพลงมาข้างๆ ทางนี้กิเลสก็ขึ้น นี่เขายังพอมีความสะดวกสบายบ้าง ไม่ได้รับกองทุกข์ ตกนรกทั้งเป็นเหมือนอย่างเราที่เป็นอยู่เวลานี้ นี่กิเลสสอดขึ้นมา

ทางนี้ธรรมก็รับกันปึ้งเลย เรื่องเหล่านี้เราก็เคยผ่านมาแล้ว ตกนรกทั้งเป็นทั้ง ตาย ได้เห็นมาแล้ว ตั้งแต่ไหนในชาตินี้เป็นฆราวาสก็เคยเป็นอยู่แล้ว ไปตื่นตื่นหาอะไร ฟาดกิเลสตัวมันหลอกอยู่เวลานี้เป็นไร ก็ชดกันเลย นี่ละพูดถึงเรื่องความพากความ เพียร เราพูดจริงๆ ชีวิตของเราเนี่ย แหม พุดง่าย ๆ นะ งานของโลกนี้เขาทำได้เราทำได้ เต็มกำลังความสามารถ แต่ไม่มีคำว่าสละเป็นสละตาย แต่งานภาวนานี้สละตายจริงๆ นะ ถึงเวลาเข้าด้ายเข้าเข็ม เอา ใครเก่งอยู่ ใครไม่เก่งตกเวที ต้องชดกันทะลุเลย

ท่านทั้งหลายฟังเสียนะ เพลงของการฆ่ากิเลส วิธีรบฆ่าศึกศัตรู สละชีวิตๆ มากว่าจะได้ธรรมมาแสดงพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นเวลา ๕๖ ปีนี้ ๒๔๙๓ นั้นละวันกิเลสตัว ฆ่าศึกใหญ่พังทลายลงจากหัวใจ ฟาดดินถล่มภายในหัวใจนี้เลย ฟาดดินถล่มมันสะท้อน หัวใจมาก จนกระทั่งสะดุ้งปึ้งเลยทีเดียว มันเป็นอย่างไร กิเลส อวิชชาอุปจฺจยา มันกด มันถ่วงลากสัตว์ทั้งหลายให้เกิดแก่เจ็บตายในภพน้อยภพใหญ่ ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่า ภพใดชาติใดจะเกิดเป็นอะไรๆ บ้าง ตามแต่กรรมของตัวเองที่สร้างมาตีชั่ว ถ้าทำชั่ว แบบไหนๆ มันจะไปเกิดตามกรรมชั่วของตัวเอง

ไม่มีอะไรเหนือกรรม ใครย่ออวดดีอวดเก่งว่าตัวเก่งๆ นะ เก่งขนาดไหนไม่เหนือกรรม ถ้าลงได้ทำกรรมแล้วใครไม่เห็นก็ตามเจ้าของก็เห็น เจ้าของก็รู้อยู่ในนั้น นั้นละตัวสร้างกรรมคือตัวเจ้าของเอง มีดแจ้งไม่ได้เป็นบาปเป็นกรรม ไม่ได้เป็นผู้สร้าง กรรม ตัวผู้ทำทั้งในที่ลับทั้งในที่แจ้ง ผู้นั้นละทำ กรรมอยู่ในนั้น มันเกิดมันตายทั่วโลก ดินแดนอยู่ในนี้ มีมากขนาดไหน นี่ละกิเลสตัวนี้มันพาให้เกิดให้ตาย พอมาถึงขั้น สุดท้ายในคืนวันนั้น เวลา ๕ หุ่่มเป้งเลย หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ อยู่บนภูเขาวัดดอย ธรรมเจดีย์ เวลา ๕ หุ่่มเป้ง

พอถึงวาระชดกันนี้ก็สะท้อนโลก เหมือนว่าโลกธาตุสะท้อน มันสะท้อนอย่าง รุนแรง ร่างกายนี้ไหวปึ้งเลย นี่เห็นไหมอวิชชาตัวมันกดมันถ่วงพาเกิดพาดตายก็กัปก็ กัลป์มานับไม่ถ้วน นักเกิดก็คือตัวของเราของท่านแต่ละคนๆ ไม่มีใครนับได้ พอมันจำ ขึ้นมามันรู้ตามไปหมดเลยเกิดเป็นอะไรๆ นี่ละพอผางขึ้นมาเนี่ยเกิดความสลดสังเวช น้ำตาพั่งเลยเทียวนะ ฟังเสียนะท่านทั้งหลาย เราปฏิบัติธรรมนี้ มาสอนเหล่านี้เราสอน

ด้วยความเมตตา เราไม่ได้สอนด้วยความโอ้อวด พูดอย่างนี้ก็ได้โอ้อวด เป็นสิ่งที่
กระตุกใจให้พากันตื่นบ้าง

อย่าเป็นบ้ายศบ่าลาก บ้าสรรเสริญเยินยอ บ้านั้นบ้านี้ มันมีแต่กิเลสหลอกคน
ให้จมๆ ธรรมท่านไม่หลอก นี่ก็ฟัดกันจนกระทั่งขาดสะบั้นลงไปแล้ว ถึงขนาดที่ว่าท้อ
ใจ เราก็มิเคยคิดเคยเห็นเคยเป็นในจิตดวงนั้น เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องคาดเรื่องตันเรื่อง
เดานะ เวลามันจำขึ้นมาไม่ได้เหมือนอะไรเลย นั่นละที่เรียกว่าจิตที่พ้นจากโลกสมมุติ
เวียนเกิดเวียนตาย ผางออกไปเท่านั้น มองดูอะไรนี้มันเหมือนกงมูตรกงคู กงพิน
กงไฟล้อมทั้งหน้าทั้งหลัง ทั้งเขาทั้งเราเต็ม มันล้อมเข้ามาตั้งแต่เมื่อไรไม่เห็น เวลามัน
จำผางขึ้นมามันถึงมองเห็น

ที่นี้มันก็ท้อใจ เอ๊ นี่จะสอนใครไปอย่างไร ลงเป็นขนาดนี้แล้ว นี่ละมันเป็นในจิต
พูดให้ฟังชัดๆ เสียวันนี้ ไม่เคยคาดเคยคิดนะ ธรรมชาติที่เลิศเลออัศจรรย์ เลยโลกเลย
สงสาร เป็นวิมุตติไปแล้ว ไม่ได้เป็นโลกเป็นสงสาร ผางขึ้นมาเท่านั้นเกิดความท้อใจ
ทีเดียว โอ๊ย จะสอนไปอย่างไร ดูธรรมชาติที่เป็นอยู่ในหัวใจเวลานั้น กับดูสภาพ
ทั้งหลายนี้เหมือนหนึ่งว่าเข้ากันไม่ได้ นี่ละทำให้ท้อใจ จะสอนไปอย่างไรลงธรรมชาตินี้
อัศจรรย์ถึงขนาดนี้แล้วจะไปสอนโลกใครจะไปเชื่อฟัง ไปสอนที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้าๆ
ไปหมด ทั้งๆ ที่เขาเป็นบ้ากันทั้งโลกธาตุ ธรรมชาตินี้ไม่ใช่บ้าก็ตาม แต่ทั้งโลกธาตุนี้มัน
เป็นบ้าทั้งหมด มันจะมาโจมตีว่าเป็นบ้าไม่เกิดประโยชน์อะไร สอนไปทำไมสอนโลก
อยู่ไปกินไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น พอถึงวันแล้วไปเสียเท่านั้น

มันทุกข์ยากลำบากขนาดนี้เพราะการฆ่ากิเลสตัวนี้ ได้เจอได้เห็นแล้วจะมา
แนะนำสั่งสอนคนอื่นให้เขามาตะเกียกตะกายอย่างเราไม่มีใครเป็นไปได้ ฟังซิ มันเป็น
ของมันเองนะ ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใดแหละ เป็นในหลักธรรมชาติ ไปสอน
ใคร ใครจะไปเชื่อถือ ใครจะปฏิบัติตามได้ ลงถึงขนาดนี้แล้ว สอนใครไม่ได้แล้ว ที่นี้
เป็นความท้อใจนะ พอท้อใจลงปั๊บเท่านั้น ที่นี้ธรรมอันหนึ่งกระทั่งขึ้นมาเลย ผิงในหัวใจ
เลย ก็เมื่อธรรมอันนี้เป็นของอัศจรรย์ เป็นของเลิศเลอสุดวิสัยของมนุษย์ที่จะรู้ได้เห็น
ได้แล้วเราเป็นเทวดามาจากไหน นี่ละธรรมชั้นนะ เราถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด
นั้น ทำไมคนอื่นเขาจะรู้ไม่ได้ เรารู้ได้เพราะเหตุใด เราเป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหนจึง
มารู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดคือสายทางมา พากันจำเอาละ

สายทางแห่งบารมีของเราของท่านที่สร้างมาเหล่านี้ นี่ละสายกรรมดีของเราลบ
ไม่สูญ พอว่าอย่างนั้นขึ้นมาปั๊บมันถึงกันเลยกับที่เราเคยสร้างความดีงามมาทั้งหลายๆ
มาถึงจุดนี้ อันนั้นละส่งให้ถึงที่นี้ ยอมรับทันทีเลยว่า อ้อได้ ไม่มากก็ได้ ยอมรับที่เลย ที่
แรกว่าจะสอนใครไม่ได้เลย เพราะมายกเจ้าของว่าเป็นเทวดามาจากไหน แล้วทำไมถึงดู

ถูกมนุษย์ พุดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้น คนทั้งหลายว่าจะรู้ไม่เห็นไม่ได้ เราเป็นเทวดามาจาก ไหนทำไมเรารู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด ใคร ๆ ก็สร้างคุณงามความดีมาด้วยกัน มากน้อย ๆ สร้างมา หนุนเข้ามา ๆ เหมือนกัน ยอมรับกันที่ว่า อ้อรู้ได้ นั่นเห็นไหม ไม่มากก็ได้ นั่น ตัดกันเลย จากนั้นมาค่อยพิจารณาไปตามนั้นละ

ถึงเช่นนั้นก็อยู่ในป่าในเขาไม่ได้ออกมาละ ไม่ให้ใครไปยุ่งแหละ พระด้อม เรื่อย ๆ พระ ติดตามเรื่อยมาตั้งแต่ไหนแต่ไรละ ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพ แต่ ก่อนเราไม่เคยสนใจกับพระกับเณรว่าจะมาติดสอยห้อยตามเรา มาสนใจเรา เราไม่เคย คิด พอพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพเกาะพริบเลย ไม่ทราบว่าจะจ้องมองเราดูเราอยู่ตั้งแต่ เมื่อไร นั่นละที่นี้พระเณรแอบตาม ๆ หลบนั้นหลบนี้ ขโมยหนีทั้งกลางคืน กลางวันก็หนี เวลาห่มเพื่อนติดตามไป เผลอเมื่อไรไปเมื่อนั้น มันไม่สะดวกไม่สบาย อยู่คนเดียว สบายดี ทั้งวันทั้งคืนอยู่ไปเท่าไรสบายทั้งนั้น หัวใจสบายเสียอย่างเดียว ไม่มีอะไรยุ่งใน โลกนี้

ที่มันยุ่งในโลกนี้ เพราะหัวใจพาให้ยุ่ง ท่านทั้งหลายจำเอานะ ความโลภก็ยุ่ง ความโกรธก็ยุ่ง ราคะตัณหาที่ยุ่ง เหล่านี้คือพินคือไฟเผาหัวใจโลก อยู่ที่ไหนใครจะว่ามี ความสุขความเจริญ อย่าเอามาอวดธรรมะ ธรรมเห็นอนั้นแล้วจำหมดแล้ว อย่าเอามา อวดนะว่าเป็นของดีของดี อย่าพากันเป็นบ้านักหนา บ้ายศบ้ำลาก บ้ำสรรเสริญเยินยอ ได้มาเท่าไรไม่เพียงไม่พอ นี่คือนิเลสหลอกคน หลอกเท่าไรได้มาเท่าไรไม่พอ ได้ไม่ พอ ๆ สุดท้ายตุ้มเลย ลง เวลามันยกขึ้นพอสมควรแล้ว ที่นี้ยกตุ้มเลย จะให้กิเลสพายก ให้ฝั่งไปเลยไม่มี นอกจากธรรมเท่านั้น ธรรมถ้าได้ยกแล้วขึ้น ๆ ขึ้นทะลุถึงนิพพานเลย ท่านทั้งหลายพากันจำเอา

วันนี้ก็ไม่ทราบว่าพูดอะไร มันหากมีอะไรมากระเทือนใจ จึงได้ออก นี่ละเหตุผล กลไกที่ควรจะออก มันจะออกของมันเอง อยู่ในหัวใจนี้แหละ ธรรมของพระพุทธเจ้ามี มาตั้งกับใดก็ลึบไปอยู่ในหัวใจของทุกคน อย่าพากันประมาทธรรม อย่าเอากิเลสไป เหยียบย่ำทำลายธรรม ชีร์ดหัวธรรมคือหัวใจของเราที่มีธรรมอยู่ภายในนั้น อย่าเอาชี โลกชีโกรธชีหลงเข้าไปชีร์ดอยู่ในนั้น วันคืนปีเดือนวันหนึ่ง ๆ เป็นบ้าแต่กับโลกกิเลสให้ มันหลอกไป มีวันอิมพอบ้างหรือไม่ละ

ธรรมะท่านเตือนอยู่แล้ว โก นุ หาโส กิमानนุโท นิจุจํ ปชฺชลิเต สติ อนุธกาเรน โอนทุธา ปทีป น คเวสธ. ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน ด้วยความ มีติดบอดของกิเลสหลอกสัตว์โลกอยู่ตลอดมาอย่างนี้ ท่านทั้งหลายยังมาหัวเราะกันอยู่หา อะไร นั่นความหมาย ทำไมไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง โก นุ หาโส ที่ว่านี้พระพุทธเจ้ากระตุก สัตว์ทั้งหลาย ท่านสอนเป็นพุทธภาษิตที่พระองค์ทรงแสดง เพราะโลกนี้มันมีติดมันบอด

มันเป็นบ้ำกั้นตลอดเวลาไม่มีวันตื่นนอน ท่านก็เอาธรรมะนี้กระตุกเสียบ้าง พวกเรานี้อยู่ในประเภทไหน กระตุกมันพอจะรู้ตัวบ้างหรือไม่ หรือพอกระตุกนี้เหมือนจะให้กุสลาพร้อม มันตายในขณะนั้นหรือ มันน่าทุเรศนะ

ธรรมพระพุทเจ้าเลิศเลอขนาดไหน ให้มันจำขึ้นที่หัวใจดูซินะครอบโลกธาตุ หนุนนะ ของง่าย ๆ เมื่อไรธรรมนี้ละ กิเลสมันเหยียบแต่พวกที่มีกิเลสด้วยกันนะเหยียบ เขาไม่สนใจกับธรรม เหมือนกับว่าเหยียบธรรม ธรรมจะเหยียบท่านได้อย่างไร ท่านเลิศท่านเลอขนาดไหนเรื่องธรรม ขอให้พากันบำเพ็ญนะความดีงาม คือศาสดาองค์เอก ทุก ๆ พระองค์สอนให้สร้างคุณงามความดี บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี อย่าพากันประมาท ศาสดาองค์เอกจอมปราชญ์ทั้งนั้นที่สอนไว้

ไอ้พวกที่เหยียบย่ำทำลายนี่คือจอมโง่ จอมมืดจอมบอด คือพวกเรานี้แหละ มันไม่เชื่อบาปเชื่อบุญเชื่อ นรกสวรรค์ ว่ามี ๆ มีแต่พวกที่มันไม่เชื่อนี้ลง ผู้ที่ท่านเชื่อท่าน หลีกท่านเว้น ท่านไปตามที่พระพุทเจ้าสอนให้ไปในทางที่ดี ท่านไปทางดีหลังไหลขึ้นสู่สวรรค์ นิพพานมีน้อยเมื่อไรที่เชื่อพระพุทเจ้า ที่ไม่เชื่อมันก็จมลงไป ๆ ยังมีมากมหา มาก เราจะเอาฝ่ายไหนไปตัดสินตัวของเราเอง เอาปัญหานี้ไปถามตัวของเรา เราจะไปทางไหน จะไปทางศาสดาองค์เอกที่สอนโลกอย่างแม่นยำไม่มีโกหก หรือจะไปทางกิเลสตัวโกหกหลอกลวง ทั้งโคตรทั้งแช่ปุ๋ยตายายของมันเป็นสกุลที่โกหกทั้งนั้น จะไปสกุลที่โกหกของกิเลส หรือจะไปสกุลไหน สกุลของศาสดาจอมปราชญ์ทั้งนั้น เอาให้เลือกตัวเองซิตั้งแต่บัดนี้ ไม่อย่างนั้นจะตายทิ้งเปล่า ๆ นะ

เวลาตายแล้วนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา มันเกิดประโยชน์อะไร กุสลา คืออะไร ก็คือความเฉลียวฉลาด ให้พิศตัวบำเพ็ญตัวเสียตั้งแต่บัดนี้ที่ยังไม่สายเกินไป ตายแล้วจึงมา กุสลา ธมฺมา มันเกิดประโยชน์อะไร ความฉลาดแก่ตัวเองในเวลานี้ นี่เราพูดถึงเรื่องการบำเพ็ญตัวมา ที่ได้มาสอนท่านทั้งหลายเป็นเวลา ๕๖ ปีนี้ ตั้งแต่ ๒๔๙๓ กิเลส พังออกจากใจ ตั้งแต่บัดนั้นไม่มีเรื่องภายในใจเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย เพราะเป็นสมมุติทั้งหมด ขึ้นชื่อว่าสิ่งที่มาปรากฏเป็นสมมุติ ไม่มีอะไรปรากฏ เพราะกิเลสสิ้นซากไปแล้ว สมมุติไปด้วยกันไม่มีอะไรเหลือ ความทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมีตั้งแต่ กิเลสขาดสะบั้นลงไปเท่านั้น จึงชี้นี้ได้เลยว่า อ้อกิเลสเท่านั้นเป็นตัวก่อเหตุ สร้างความ วุ่นวายให้แก่สัตว์โลกทั้งหลาย เมื่อกิเลสอันเป็นเหตุสร้างกองทุกข์นี้ดับลงไปแล้วทุกข์จึง ไม่มี

เพราะฉะนั้นพระพุทเจ้าและพระอรหันต์ท่านจึงไม่มีทุกข์ในใจ ตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้นลงไป จะยอมรับกันแต่เรื่องธาตุเรื่องขันธ-ความทุกข์ อันนี้เป็นสมมุติ เจ็บไข้ได้ป่วยตัวร้อนมีเหมือนกันกับเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ผิดแปลกกัน เป็นแต่เพียงว่ามันไม่เข้า

กระเทือนใจท่าน มีก็สักแต่ว่ามี ไม่ทำจิตใจท่านให้กระเทือน ถ้าเป็นคนเราธรรมดาแล้ว เป็นหมด จามฟึกๆ ก็เป็นบ้ำว้างหาหมอแหละ เอาคนอื่นมาเป็นตัวของตัว ไม่คิดพึ่งตัวของตัวว่าจะแก้ไขดัดแปลงกันอย่างไรบ้างเลย ให้พากันพึ่งตัวเอง นตฺถิ อุตฺตสมฺ ปเม ความรักอื่นเสมอรักตนไม่มี นี่ละรักตนแล้วให้แก้ไขตนเอง ให้เป็นตัวของตัวขึ้นบ้างนะ

มันเลยจะตายทิ้งเปล่าๆ นะ เวลานี้ศาสนาเป็นเศษกระดาชไปเท่านั้น มีใครหยิบยกเอาศาสนาที่เป็นธรรมอันเลิศเลอมาปฏิบัติให้เห็นความเลิศเลอในจิตใจ มันไม่มีบ้างหรือเวลานี้ล่ะ มันมีแต่กิเลสเหยียบหัวอยู่ตลอดเวลา ไปที่ไหนมีแต่กิเลส พอกพูนเอาเหลือประมาณจนมองหาธรรมไม่เห็น แม้แต่อยู่ในวัดในวาในพระในเณรมันก็แบบเดียวกัน ถูกเหยียบย่ำทำลายของกิเลสทั้งหมด จะเห็นพระจริงๆ พระอรหันตพระธรรม พระมีความสง่างามภายในจิตใจนี้เห็นยากดูยาก หายาก หาของดีหายาก หาพระดีหายากที่สุด

จะไปหาที่ไหน ก็หาในตัวของเราเอง หากคนนั้นเหมือนคนนี้ คนนี้เหมือนคนนั้น เราละเหมือนใคร ให้ดูเรานี้ซิ ถ้าเราเหมือนเขา เลวเหมือนเขา ทำอย่างไรถึงจะดี แก้ไขตัวเองให้มันจ้ำขึ้นมานี้ซิ เมื่อเวลามันจ้ำขึ้นมาแล้วไม่ต้องมีถามอะไร อาโลโก อุทปาที สว่างจ้ำครอบโลกธาตุ สงสัยอะไร ความเกิดความตายหมดปัญหาทันที ถ้าลงกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วความเกิดความตายไม่มีปัญหา ธรรมชาตินั้นคือนิพพานเที่ยงอยู่ในหัวใจนั้น ให้พากันจดจำเอา เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz